

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2011/51/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 май 2011 година

за изменение на Директива 2003/109/ЕО на Съвета за разширяване на обхвата ѝ до лица, ползващи се с международна закрила

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 79, параграф 2, букви а) и б) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽²⁾ не се прилага към лица, ползващи се с международна закрила, така както са определени от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила ⁽³⁾.

(2) Перспективата за получаване на статут на дългосрочно пребиваващ в държава-членка след определено време е важен елемент за цялостната интеграция на лицата, ползващи се с международна закрила в държавата-членка на пребиваване.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 14 декември 2010 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 11 април 2011 г.

⁽²⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽³⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

(3) Статутът на дългосрочно пребиваващ за лицата, ползващи се с международна закрила, е важен и за насърчване на икономическото и социално сближаване, което е основна цел на Съюза, отбелязана в Договора за функционирането на Европейския съюз.

(4) Лицата, ползващи се с международна закрила, следва да могат да получат статут на дългосрочно пребиваващи в държавата-членка, която им е предоставила международната закрила, при същите условия като други граждани от трети страни.

(5) С оглед правото на лицата, ползващи се с международна закрила, да пребивават в други държави-членки, различни от тази, която им е предоставила международната закрила, е необходимо да се гарантира, че тези други държави-членки са уведомени за предишната ситуация по отношение на международната закрила на съответните лица, така че те да могат да изпълнят задълженията си по отношение на принципа на забрана за връщане.

(6) Ползващите се с международна закрила лица, които са дългосрочно пребиваващи, при определени условия, следва да бъдат равностойно третираны с гражданите на държавата-членка на пребиваване по широк кръг от икономически и социални въпроси, така че статутът на дългосрочно пребиваващ да представлява истински инструмент за интегрирането на дългосрочно пребиваващи лица в обществото, в което живеят.

(7) Равнопоставеното третиране на лицата, ползващи се с международна закрила, в държавата-членка, която им е предоставила международната закрила, следва да не засяга правата и ползите, гарантирани съгласно Директива 2004/83/ЕО и съгласно Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с Протокола от Ню Йорк от 31 януари 1967 г. („Женевската конвенция“).

- (8) Условието, определено в Директива 2003/109/ЕО относно правото на дългосрочно пребиваващ да пребивава в друга държава-членка и да получи статут на дългосрочно пребиваващ там, следва да се прилага по един и същ начин за всички граждани от трети страни, които са получили статут на дългосрочно пребиваващи.
- (9) Прехвърлянето на отговорност при закрила на лица, ползващи се с международна закрила, е извън обхвата на тази директива.
- (10) Когато държава-членка възнамерява да експулсира на основание, предвидено в Директива 2003/109/ЕО, лице, ползващо се с международна закрила, което е получило статут на дългосрочно пребиваващ в тази държава-членка, съответното лице следва да се ползва със закрилата срещу връщане, гарантирана съгласно Директива 2004/83/ЕО и съгласно член 33 от Женевската конвенция. За тази цел, когато лицето се ползва с международна закрила в държава-членка, различна от тази, в която посоченото лице пребивава със статут на дългосрочно пребиваващ, е необходимо да се предвиди, освен в случаите, когато връщането е разрешено съгласно Директива 2004/83/ЕО, че посоченото лице може да бъде експулсирано само към държавата-членка, която е предоставила международна закрила, и че тази държава-членка е задължена да приеме това лице. Същите гаранции следва да се предоставят на лице, ползващо се с международна закрила, което пребивава, но все още не е получило статут на дългосрочно пребиваващ във втора държава-членка.
- (11) Когато експулсирането на лице, ползващо се с международна закрила, извън територията на Съюза е разрешено съгласно Директива 2004/83/ЕО, държавите-членки би трябвало да гарантират, че цялата информация е получена от подходящи източници, включително, където е приложимо, от държавата-членка, която е предоставила международната закрила, и че тя е оценявана цялостно с цел да се гарантира, че решението за експулсиране на това лице съответства на член 4 и член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (12) Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, признати от член 6 от Договора за Европейския съюз и от Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално от член 7 от нея.
- (13) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят, за себе си и в интерес на Съюза, собствени таблици, които,
- доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспониране, и да ги направят обществено достояние.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, тези държави-членки не участват в приемането на настоящата директива и не са обвързани от нея, нито от нейното прилагане.
- (15) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2003/109/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 2, буква е) се заменя със следното:

„е) „международна закрила“ означава международна закрила съгласно определението в член 2, буква а) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лица без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (*).

(*) ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 2.“

2. Член 3 се изменя, както следва:

а) в параграф 2, букви в) и г) се заменят със следното:

„в) имат разрешение за пребиваване в държава-членка на основание на форма на закрила, различна от международна закрила, или са поискали разрешение за пребиваване на същото основание и очакват решение по своя статут;

г) са подали молба за международна закрила и все още не е взето окончателно решение по молбата им;“;

(1) ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

б) в параграф 3, буква в) се заменя със следното:

„в) Европейската конвенция за установяването от 13 декември 1955 г., Европейската социална харта от 18 октомври 1961 г., изменената Европейска социална харта от 3 май 1987 г., Европейската конвенция за правния статут на работника емигрант от 24 ноември 1977 г., параграф 11 от приложението към Конвенцията за статута на бежанците от 28 юли 1951 г., изменена с Протокола от Ню Йорк от 31 януари 1967 г., и Европейското споразумение за прехвърляне на отговорност за бежанци от 16 октомври 1980 г.“

3. Член 4 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Държавите-членки не предоставят статут на дългосрочно пребиваващ въз основа на международна закрила в случай на отнемане, прекратяване или отказ за подновяване на международната закрила, както е предвидено в член 14, параграф 3 и член 19, параграф 3 от Директива 2004/83/ЕО.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„По отношение на лица, на които е предоставена международна закрила, най-малко половината от периода между датата на подаване на молбата за международна закрила, въз основа на която е била предоставена международната закрила, и датата, на която е издадено разрешението за пребиваване по смисъла на член 24 от Директива 2004/83/ЕО или за целия период, ако той е над 18 месеца, се взема предвид при изчисляване на периода, посочен в параграф 1.“

4. В член 8 се добавят следните параграфи:

„4. Когато държава-членка издаде разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС на гражданин на трета страна, на когото е предоставила международна закрила, тя попълва в рубриката „бележки“ на посоченото разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС следната бележка: „Международна закрила, предоставена от [име на държавата-членка] на [дата]“.

5. Когато разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС е издадено от втора държава-членка на гражданин на трета страна, който вече има разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, издадено от друга държава-членка, което съдържа бележката, посочена в параграф 4, втората държава-членка вписва същата бележка в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС.

Преди втората държава-членка да впише бележката, посочена в параграф 4, тя изисква от държавата-членка,

посочена в бележката да предостави информация относно това дали дългосрочно пребиващото лице все още се ползва с международна закрила. Държавата-членка, посочена в бележката, отговаря на запитването не по-късно от един месец след получаване на искането за информация. Когато международната закрила е оттеглена с окончателно решение, втората държава-членка не вписва посочената бележка.

6. Когато, съгласно съответните международни инструменти или националното право, отговорността за международната закрила на дългосрочно пребиващо лице е била прехвърлена на втората държава-членка след издаване на посоченото в параграф 5 разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, втората държава-членка изменя по съответен начин бележката, посочена в параграф 4, не по-късно от три месеца след прехвърлянето.“

5. В член 9 се вмъква следният параграф:

„3а. Държавите-членки могат да оттеглят статута на дългосрочно пребиваващ в случай на отнемане, прекратяване или отказ за подновяване на международната закрила, както е предвидено в член 14, параграф 3 и член 19, параграф 3 от Директива 2004/83/ЕО, ако статутът на дългосрочно пребиваващ е бил получен въз основа на международна закрила.“

6. В член 11 се вмъква следният параграф:

„4а. Доколкото е засегната държавата-членка, която е предоставила международната закрила, параграфи 3 и 4 не засягат Директива 2004/83/ЕО.“

7. Член 12 се изменя, както следва:

а) вмъкват се следните параграфи:

„3а. Когато държава-членка реши да експулсира дългосрочно пребиващо лице, чието разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС съдържа бележката, посочена в член 8, параграф 4, тя отправя искане към държавата-членка, посочена в бележката, да потвърди дали въпросното лице все още се ползва с международна закрила в тази държава-членка. Държавата-членка, посочена в бележката, отговаря на това искане за информация не по-късно от един месец след получаването му.

3б. Ако дългосрочно пребиващото лице все още се ползва с международна закрила в държава-членка, посочена в бележката, посоченото лице се експулсира в тази държава-членка, която, без да се засяга приложимото право на Съюза или национално право и принципът за целостта на семейството, незабавно и без формалности приема повторно това лице и членовете на неговото семейство.

3в. Чрез дерогация от параграф 3б държавата-членка, приела решението за експулсиране, си запазва правото в съответствие с международните си задължения да изведе дългосрочно пребиваващото лице в страна, различна от държавата-членка, предоставила международна закрила, когато посоченото лице отговаря на условията, определени в член 21, параграф 2 от Директива 2004/83/ЕО.“;

б) добавя се следният параграф:

„6. Настоящият член не засяга член 21, параграф 1 от Директива 2004/83/ЕО.“

8. Въмква се следният член:

„Член 19а

Изменения на разрешенията за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС

1. Когато разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС съдържа бележката, посочена в член 8, параграф 4, и когато съгласно съответните международни инструменти или националното право отговорността за международната закрила на дългосрочно пребиваващото лице е прехвърлена към втора държава-членка преди посочената държава-членка да издаде разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, посочено в член 8, параграф 5, втората държава-членка отправя искане към държавата-членка, която е издала разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, да измени съответно бележката.

2. Когато дългосрочно пребиваващото лице получи международна закрила във втората държава-членка преди посочената държава-членка да е издала разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, посочено в член 8, параграф 5, посочената държава-членка отправя искане към държавата-членка, която е издала разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, да го измени, така че да въведе бележката, посочена в член 8, параграф 4.

3. След получаване на исканията, посочени в параграфи 1 и 2, държавата-членка, която е издала разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, издава измененото разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС не по-късно от три месеца след получаване на искането от втората държава-членка.“

9. В член 22 се въмква следният параграф:

„3а. Ако междуременно международната закрила не е оттеглена или лицето не попадне в една от категориите, определени в член 21, параграф 2 от Директива 2004/83/ЕО, параграф 3 от настоящия член не се прилага

за граждани на трети страни, чието разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС, издадено от първата държава-членка, съдържа бележката, посочена в член 8, параграф 4 от настоящата директива.

Настоящият параграф не засяга член 21, параграф 1 от Директива 2004/83/ЕО.“

10. В член 25 първа алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки определят точки за контакт, които отговарят за получаване и предаване на информацията и документацията, посочени в членове 8, 12, 19, 19а, 22 и 23.“

Член 2

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 20 май 2013 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 11 май 2011 година.

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
GYŐRI E.